

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський національний медичний університет

Збірник матеріалів Всеукраїнської
науково-практичної конференції з
міжнародною участю
(м. Харків, 28 травня 2024 року)

Харків 2024

Гавриляк Р.О., Гурська М.І., Мокрякова М.І. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	61
Гаджула Н.Г., Федик Т.В., Квірікашвілі А.М. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ	62
Герасимчук Н.М., Герасимчук У.С. БЕЗПЕРЕРВНИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК – ЗАПОРУКА ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ВИКЛАДАЧА ТА КОМПОНЕНТ ЯКОСТІ ОСВІТИ	65
Гиндич А.А., Кіржнер Г.Д., Рудіченко В.М. ЗАСТОСУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ ДИСТАНЦІЙНИХ КЛІНІЧНИХ РЕСУРСІВ У ПРОВЕДЕННІ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ РІЗНИХ ФОРМ З ТЕМАТИКИ ПОБІЧНОЇ ДІЇ МЕДИКАМЕНТОЗНИХ ПРЕПАРАТІВ ТА ЇХ ЗЛОВЖИВАННЯ НА ПЕРЕДДИПЛОМНОМУ ТА ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ РІВНЯХ	67
Голка Г.Г., Олійник А.О., Фадєєв О.Г., Бурлака В.В., Овчаренко О.Б., Фролова-Романюк Е.Ю. СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ НА ВИКЛАДАННЯ ТРАВМАТОЛОГІЇ ТА ОРТОПЕДІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	69
Гончарь М.О., Тельнова Л.Г. ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ МОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧА – НЕВІД'ЄМНІ СКЛАДОВІ ЯКОСТІ ОСВІТИ.....	71
Гречанина О.Я., Гречанина Ю.Б., Вернігор О.Ю., Купріячук Ю.М., Шкільнікова Д.В. МАТЕРІАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ОНЛАЙН	73
Гуменюк О.М., Гуменюк В.В. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТОМАТОЛОГІЇ ТА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СТОМАТОЛОГІВ В УКРАЇНІ ЯК ПРЕДМЕТ ОБГОВОРЕННЯ НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ.....	77
Гусак О.Г. ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ.....	79
Демченко О.М., Попова Т.В. ЗНАЧУЩІСТЬ ОЧНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ВИШУ В УМОВАХ ВІЙНИ НА КАФЕДРІ ФІЗІОЛОГІЇ	80
Демчук А.В., Константинович Т.В., Довгань А.О. ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ «CLINICAL CASE DISCUSSION» ПІД ЧАС КУРСІВ ТЕМАТИЧНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ЛІКАРІВ-ТЕРАПЕВТІВ	82

Харківський національний медичний університет, Україна

ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ- МЕДИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Пріоритетною цінністю освіти на сучасному етапі є не тільки забезпечення майбутніх фахівців глибокими знаннями, але й розвиток у особистості потреби, можливості здатності до реалізації свого потенціалу, спрямованості на саморозвиток та самоосвіту. У зв'язку з цим постає закономірність у формуванні вмінь критично аналізувати рівень свого особистісного зростання, своєї діяльності, своєї життєвої компетентності. За умов перетворення українського суспільства характерної цінності набувають запит на формування в майбутнього лікаря сучасних життєвих стратегій, компетентностей, посилення гнучкості та мобільності соціальної функції. [5]

Щоб виявити своє місце в житті, ефективно освоїти життєві й соціальні ролі, майбутній лікар має володіти певними властивостями, уміннями: бути гнучким, уміти інтегруватися у динамічному суспільстві; критично та цілісно мислити; використовувати знання як інструмент для розв'язання професійних та життєвих проблем; приймати нестандартні рішення та нести за них відповідальність; цілеспрямовано використовувати свій потенціал як для самореалізації у професійному й особистісному плані, так і в інтересах суспільства, країни; продукувати переконання, володіти комунікативною культурою, вміти працювати в команді; вміти здобувати, синтезувати інформацію, застосовувати її для індивідуального розвитку і самовдосконалення. [4, с. 171]

Розглядаючи поняття життєвої компетентності, важливо вважати не тільки те, що знає індивідуум і якими методами він користується, але і те, що керує його діями, які погляди він поділяє, як реагує на різні ситуації, при чому все це розглядається не окремо, а в цілому. Крім того, життєва компетентність – це ситуативна опція, тому що виражається в готовності здійснювати яку-небудь

діяльність у конкретних життєвих ситуаціях. Виявлення компетентності можна охарактеризувати тільки на основі сформованої в індивідуума сукупності умінь та його поведінкових реакцій. Життєва компетентність аналізується як комплекс складних вмінь, знань і ціннісних орієнтацій, що відносяться до: самого себе як особистості, як до суб'єкта життєдіяльності; до взаємодій з іншими людьми; до діяльності у всіх її різновидах і конфігураціях. [4, с. 172]

І.Г. Єрмаков означив два головних напрямки компетенцій, які формують життєву компетентність індивідуальності – базові (особистісно-центровані) та похідні (суспільно-центровані) компетенції. Цей розподіл є також, значною мірою, умовним. Автор виходить з того, що в структурі життєвої компетентності можна виділити базові елементи (зокрема, фізичні, моральні та когнітивні якості індивідуума), які, адекватно до галузі життєдіяльності, дозволяють утворювати похідні компетенції – професійну, технологічну, політико-правову. Безумовно, для цього до елементів базових компетенцій додаються знання, навички, життєві цінності, моральні і матеріальні результати змістожиттєвих виборів. [2]

Професійна діяльність майбутнього лікаря характеризується високим ступенем комунікативної взаємодії, психоемоційним і інформаційним переобтяженням, необхідністю вмить приймати рішення щодо здоров'я інших людей, адаптуватися до змінних умов навколишнього оточення, тому формування у майбутніх медиків соціокомунікативної та життєвої компетентності є важливим завданням вищої медичної школи. Постать сьогочасного медика характеризується низкою виразних особистісних якостей, які забезпечують успішну реалізацію особистості в професійній діяльності. До таких якостей можна віднести духовноінтелектуальні, мотиваційно-ціннісні, емоційно-вольові та професійноетичні характеристики. Тому вагомою частиною професійної підготовки майбутніх лікарів є оволодіння студентами-медиками духовно-моральними цінностями, що формує професійно-особистісну культуру майбутнього спеціаліста, яка виступає інтегративною характеристикою і поєднує в собі професіоналізм і внутрішні особистісні ознаки та життєву компетентність майбутнього лікаря. [1]

Перелік використаних джерел:

1. Бухальська С. Є. Компетентнісний підхід. Теоретичний аналіз ключових дефініцій вищої медичної освіти / С. Є. Бухальська // Нова педагогічна думка. – Рівне, 2009. – № 2. – С. 84–88.
2. Життєва компетентність особистості: від теорій до практики: Науково-методичний посібник / За редакцією І.Г. Єрмакова – Запоріжжя: Центріон, 2005. – 640 с.
3. Життєва компетентність особистості: Науково-методичний збірник / За ред. Л.В. Сохань, І.Г. Єрмакова. – К.: «Богдана», 2003. – 520 с.
4. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. / [редкол.: Т.І. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя : КПУ, 2014. – Вип. 35 (88). – 568 с.
5. Сенюк Б. П., Борейко Л. Д., Юрнюк С. В. Формування професійної компетентності у лікарів-інтернів терапевтичного профілю Herald pedagogiki. Nauka i Praktyka № 17-18 (08/2016)